

Valgt blev Thorup med 40 St. Jøgtmann havde 1 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af anden Behandling af Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Ordføreren (Bojzen): Der er nu i de to Høder fremkommet adskillige Udtalelser i Anledning af det foreliggende Lovforslag, og jeg skal i den Anledning tillade mig at fremsætte nogle Betragtninger. Jeg kan dele de fremkomne Udtalelser i to Klasser, for det Første dem, som sigte til at fremme Sagens heldige Gjennemførelse, for det Andet dem, som gaa i modsat Retning. Blandt de første skal jeg nævne de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Goss), for hvis Foredrag igaar jeg særlig har Anledning til at takke, saameget mere som vi i Udvalget have maattet saone hans Medvirkning, hvilken vi vilde have sat særdeles Pris paa. Det ærede Medlem udtalte sig saavel om den borgerlige som om den militære Betydning af de forskjellige Strafforanstaltninger, som indeholdes i Lovforslaget, og særlig finder jeg hans Betragtninger med Hensyn til den foreslaaede Bøiefstrafs baade personlige, militære og borgerlige Betydning for særdeles træffende. Han anføde over, at jeg havde brugt det Udtryk, at man var villig til at modtage juridisk Pynt paa Lovforslaget, og mente, at det var et mindre heldigt Udtryk, jeg i den Henseende havde valgt, da de Ændringer, som han ønskede skulde kunne indføres i Lovforslaget — jeg forudsætter til 3die Behandling — havde større Betydning end Pynt. Det har selvsølgelig med dette Udtryk ikke været min Mening i mindste Maade at nedsette Betydningen af de Hensyn til et klart juridisk System, som vi vistnok Alle paa bedste Maade ogsaa ved denne Leilighed ville medvirke til at gennemføre. Jeg haaber, at vi endnu skulde kunne komme til at nyde godt af det ærede Medlems Medvirkning i saa Henseende, og de Ændringsforslag, som han har antydet, der i den Henseende maatte stilles, ere vist af den Besskaffenhed, at de ikke fra nogen Side kunne møde Modstand. Det ærede Medlem nævnte særlig som en af de Ændringer, han ønskede, at Bøiefstraffen for unge Menneker mellem 15 og 18 Aar skulde erstattes med noget Andet. Jeg antager heller ikke, at dette vil kunne møde Modstand fra nogen Side, saa jeg haaber, at vi lettelig ved Bøiefstraffen vilde kunne indkomme det ærede Medlems Ønsker med Hensyn til Lovens juridiske Redaktion. Til samme Klasse Udtalelser regner jeg, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk). Han er Medlem af

Udvalget og har i eet Punkt afvejet fra det øvrige Flertal nemlig med Hensyn til Forslagene til § 121. Han rettede i den Henseende et Spørgsmaal til, hvem der var istand til at besvare det. Jeg tror, jeg er istand til at besvare det, og jeg vil i den Henseende ogsaa ønske, at Bekræftelse paa mit Svar kunde komme fra mere kompetent Side. Spørgsmaalet er det, om en Mand vil kunne straffes efter § 121, naar han ikke er overbevist om at have kjendt den Dvermand, han har unbladt at hilse eller paa anden Maade at vise Uærbødhed. Jeg er overbevist om, at denne Paragraf saavel som enhver anden Straffeparagraf maa indholde som Regel, at ingen Straf kan idømmes, medmindre Vedkommende enten ved egen Tilstaaelse eller paa anden Maade er bleven overbevist om at have gjort sig skyldig i Forseelse ligeoverfor den Straffeparagraf, som tilsigtes anvendt, og det er for at klargjøre denne Opfattelse af Paragrafen, at de Ændringer ere tilføiede, som dels allerede for 10 Aar siden bleve indsatte i Paragrafen, dels ogsaa nu foreslaas tilføiede for at gjøre denne Opfattelse aldeles klar. Og naar det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) mente, at det havde ikke Noget at betyde, hvad der staar i Betænkningen om Forstaaelsen af en saadan Paragraf, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke alene staar i Betænkningen, men netop er det, som Ændringsforslaget gaar ud paa, for at klargjøre Opfattelsen af Paragrafen i den Henseende. Jeg forstaaer meget vel, at man flere Steder har haft nogen Betænkning ved den foreslaaede Redaktion af denne Paragraf; men jeg maa atter og atter gjøre opmærksom paa, at der overfor dette ene Tilfælde ikke er Spørgsmaal om Andet end en Stadfættelse af den nu bestaaende Ordning og en Tydeliggjørelse af disse Regler, saa at Misbrug deraf saavidt mulig kunne fjernes. Ud derover gaar Forslaget ikke, og naar derfor ærede Medlemmer tale om, at man ved Vedtagelsen af denne Ændring vil komme til at gjøre Uret mod Mandskabet, eller at dette vil føre til Chikaner — og jeg veed ikke hvad andre Udtryk, man desangaaende har brugt, saa forstaaer jeg ikke denne Tankegang; thi der indføres ikke deri en Løddel Ny. Man kan ganske vist sige, at dette er et Punkt i Straffeloven, hvor man ikke har opnaaet noget egentligt Fremskridt fra det Bestaaende. Denne Paragraf vil muligvis blive et af de Afstemningspunkter, som kunne komme til at stille sig mest tvivlsomme, thi det er mig bekendt, at der er adskillige ærede Medlemmer, der tænke som saa: Vi ville ikke stemme for Flertallets Forslag om denne Paragraf, men blive vi overstemte, ville vi ikke desto mindre give dette Lovforslag vor Stemme, thi det erkjende vi, at selv om vi ikke opnaa et Fremskridt paa dette ene Punkt, saa opnaa vi dog ved Lovforslagets øvrige Bestemmelser en saa stor Mængde og saa